

روان کاوی

قدم اول

نویسنده: ایوان وارد

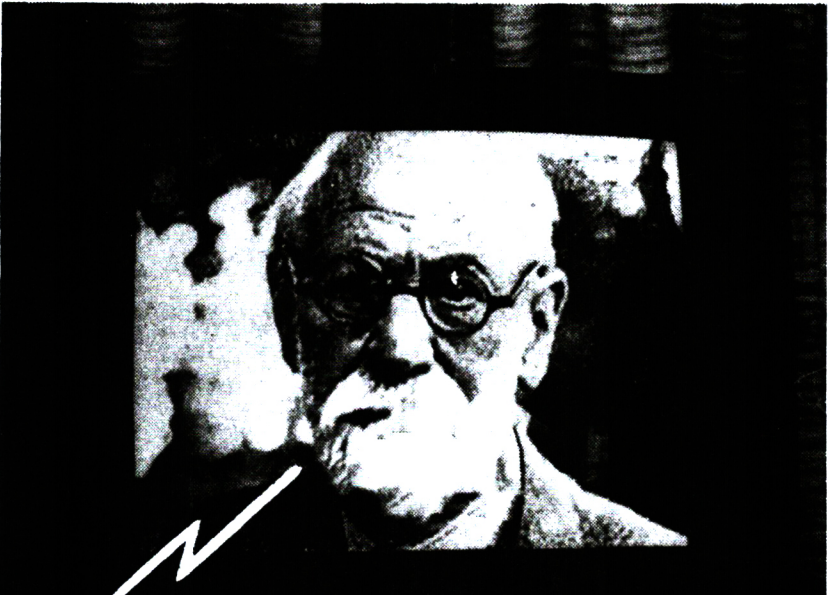
طراح: اسکار زارات

مترجم: وحید موسوی داور

روان کاوی چیست؟

روان کاوی نظریه‌ای درباره ذهن انسان، درمانی برای آشفتگی‌های روانی، ابزاری برای پژوهش، و یک حرفه است. روان کاوی نوعی پدیده پیچیده فکری و درمانی و جامعه‌شناختی است. روان کاوی در اواخر دهه ۱۸۹۰ از سوی زیگموند فروید (۱۸۵۶-۱۹۳۹)، پزشک اتریشی، ابداع شد. فروید هنوز مطرح‌ترین چهره مرتبط با روان کاوی است و بیش از سایر چهره‌های این مکتب در معرض حملات منتقدان بوده است.

من باید هزینه زیادی برای این کار می‌دادم. مردم به حقایقی که من ارائه می‌دادم، باور نداشتند و افکار مرا تنفرانگیز می‌پنداشتند.

ما امروز از طریق لطیفه‌ها و تصاویر کارتونی که اطلاعاتی درباره روان‌کاوی دربردارد، با این نظریه آشنا می‌شویم.

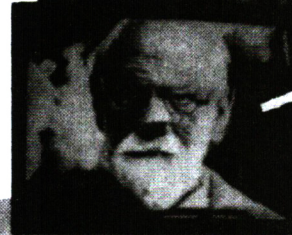

هنگامی که آلمان نازی در سال ۱۹۳۸ اتریش را به خاک آلمان ضمیمه کرد، فروید مجبور شد خانه‌اش در وین را ترک کند. او در ماه ژوئن آن سال همراه خانواده‌اش به لندن، پایتخت انگلیس، مهاجرت کرد. فروید در دسامبر سال ۱۹۳۸، حدود یک سال قبل از مرگش، در شماره ۲۰ مرسفیلد گاردنز، مصاحبه‌ای با شبکه بی‌بی‌سی انجام داد و زندگی کاری و تاریخچه روان‌کاوی را شرح داد.

من کارم را به‌عنوان عصب‌شناس شروع کردم و هدفم تسکین بیماران روان‌رنجور بود.

من واقعیت‌های جدید و مهمی درباره ناخودآگاه در زندگی روانی انسان یافتیم...

نقش انگیزه‌های غریزی و مانند آن.

داخل موزه فروید

بسیاری از مفاهیم روان‌کاوی به اصطلاحات فرهنگی روزمره تبدیل شده‌اند: «لغزش فرویدی»، «ارضای نیازها»، «عقده ادیپ»، «لیبیدو»، «نمادگرایی رؤیا»، «مراحل رشد»، «شخصیت‌های دهانی»، «من، نهاد و فرامن»، «سرکوب» و «ناخودآگاه».